

sioner, saavel som for Tilendbringelsen af de yderligere Amtstienecommissionsforretninger, der til Sagernes Oplysning maatte findes nødvendige. Oversiddes den forelagte Frist af Amtstienecommissionen, kan den overordnede Tienecommission ikjende den en Mulkt til Amtsfattigkassen af 10 til 25 Rd. for hver Uge, Fristen er oversiddet. Oversiddes Fristen derimod af de indlagte Parter, bliver Sagen af den overordnede Tienecommission at paahjende uden Hensyn til de Oplysninger, der muligens senere fra deres Side maatte fremkomme.

§ 5.

Efter den 1ste Januar 1863 kan ingen Korfriende fordres ydet i Kjørven, medmindre Sagen angaaende dens Ansættelse til en fast aarlig Afgift allerede forinden den i nærværende Lovs § 1 fastsatte Tid er indbragt for vedkommende Amtstienecommission.

Hvor Retten til at fordre Tiende i Kjørven saaledes er bortfalden, uden at nogen Ansættelse til fast Bederlag har funden Sted, medens Tienden dog hidtil enten efter Vedtægt eller udtrykkelig Overenskomst har været ydet med et vist aarligt Bederlag, skal dette Bederlag for Fremtiden træde i Stedet for det, som ved Tienecommissionens Medvirkning skulde have været fastsat. Er en Tiende, der eies af vedkommende Jher, ikke inden den i § 1 nævnte Tid bleven anmeldt for Amtstienecommissionen, bliver Bederlaget for samme at betragte som ansat til det samme Beløb, som er bestemt for hver af de andre tvende Tienender, eller, saafremt dette er af ulige Størrelse, til Middelværdien.

§ 6.

Indenrigsministeriet skal være bemyndiget til at dictere de Amtstienecommissioner, der ikke overensstemmende med § 4 have afluttet deres Virksomhed til den 1ste Januar 1863, en Mulkt til Amtsfattigkassen af 10 til 25 Rd., for hver Uge, Fristen oversiddes.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Loven af 14de April 1852 indeholder ingen

Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til de Tienender, som ikke inden den i bemeldte Lovs § 1 fastsatte Tid ere blevne bestemte til faste aarlige Afgifter, medens paa den anden Side de øvrige i Loven indeholdte Forrifter ingenlunde med Nødvendighed medføre, at alle ikke endeligen converterede Korfriender ere blevne medtagne ved de af vedkommende Amtstienecommissioner efter Modtagelsen af de i Lovens § 10 foreskrevne Meddelelser afholdte Forretninger. Man kan navnlig ikke med Sikkerhed gaae ud fra, at de omhandlede Meddelelser fra vedkommende Communalbestyrelser og Sogneforstanderskaber i alle Tilfælde have været aldeles fuldstændige, idet det let kan tænkes, at en enkelt tiendepligtig Sordieendom er bleven forglemt eller ikke opført paa Fortegnelsen, fordi Tienden af samme feilagtig antoges for bestandig at være forandret til en fast aarlig Afgift. Desuden vil der ogsaa kunne forekomme enkelte Tilfælde, hvor en Sord, der ikke var tiendepligtig ved Afgivelsen af de oftnævnte Meddelelser, senere, men inden 1ste Januar 1856, er bleven det f. Ex. ved Afdrivning af Skov, Opdyrkning af Jorde eller deslige, og i saadanne Tilfælde vil det let kunne være bleven forsømt at ansætte Tienden af samme til et fast aarligt Bederlag. Da derhos flere af Amtstienecommissionerne endnu ikke have tilendbragt de dem efter Loven af 14de April 1852 paahvilende Forretninger, har man troet, forat Opnaaelsen af det ved fornævnte Lov tilsigtede Niemed ikke skal sthydes ud i en fjern Fremtid, at burde foreslaae de i nærværende Lovudkast indeholdte Bestemmelser. Ved Udkastets enkelte §§ er skal endnu kun bemærkes Følgende.

ad § 2.

Det maa i Reglen tilskrives vedkommende Tiendeeiere selv, naar deres Korfriender ikke ere blevne medtagne af Amtstienecommissionen ved dens Forretning i det paagjældende Sogn, og i saadanne Tilfælde, saavel som, hvor Vedkommende ved temeraire Anmeldelser foranledige unyttige Tienecommissionsmøder, synes det ubetinget at burde paalægges Anmelderne at udrede Omkostningerne ved de afholdte Møder.